164 Karakter bozukluklarını işaret eden ayetler

Kuran'ı derinlemesine anlamak için biraz bilimden anlamak lazım gerektiğini her fırsatta gösterdik. Fakat gösterdiğimiz gerçekler daha çok fizik, biyoloji, jeoloji, okyanus bilimi, atmosfer bilimi, astronomi gibi pozitif bilimler alanlarında idi. Oysa Kuran'ın çoğunluğu yaşanılan olaylar üzerinden insan **psikolojisini** ve **sosyolojisini** incelemekte veya psikolojik hastalıkları ve sosyolojik problemleri işaret etmekte ve çözümler önermektedir. Çağımızda da psikoloji ve sosyoloji tam olarak herşeyi aydınlatma seviyesine gelmiş olmasa da birçok psikolojik bozukluğu yeni yeni anladığımız bir gerçektir. Öyleyse neden Kuran'da insan psikolojisi ve sosyolojisine dair işaretleri inceleyip Kuran'ın psikoloji ve sosyoloji kuramlarıyla uyumluluğunu incelemeyelim?

İçerik gizle

1) NARSİST KİŞİLİK BOZUKLUĞU

2) BORDERLİNE KİŞİLİK BOZUKLUĞU

3) PARANOİD KİŞİLİK BOZUKLUĞU

NARSİST KİŞİLİK BOZUKLUĞU

Narsist kişilik bozukluğu, bir kişinin kendini en yüce, en değerli sanması halidir. Ona göre kendisi en üstündür ve diğer insanlar onun kadar değerli değildir. Kendine en ufak toz konduramaz, bu yüzden kendisine konulan narsist teşhisini de kabul etmezler. Sağlıklı olduklarını ve diğer insanların onun yanında bir değerinin olmadığını düşünürler.

Genelde başarı elde etmiş yönetici ve siyasetçilerde açığa çıkan bir durumdur. Örneğin Adolf Hitler'de böyle bir kişilik bozukluğu vardır. Başarılarını, halkın desteğini arkasına alarak kazandığı halde halkını küçümsemiştir, bireyleri değersiz görmüştür. Fakat kendinin içinde olduğu grupları bireyler olarak değil grup olarak yüceltir. Örneğin kendi ırkını yüceltir, partisini yüceltir v.s. fakat kişilere değer vermez, kendine zarar gelmesin diye herkesi yakabilir. Kendinden değerli kimse yoktur. İnsanların ancak ona kan bağı yakınlığı olanlar biraz değerlidir.

İlgili Makaleler

253# Kuran’da hırsızın elinin kesilmesi cezası neden var? 22 Temmuz 2020

Hitler örneğinde olduğu gibi bu patolojik fikirleri de maalesef ülkeleri uçurumdan yuvarlamak için yeterlidir. Aslında bu egoistlik, kendini çocuk yaşlarda değersiz hissetmesinden değersiz muamelesi yapılmasından kaynaklanmış bir bozukluktur çoğu zaman. Kişide kendini ispatlama ihtiyacı doğmuştur ve bu ispatlama uğruna **herşeyi göze alabilir**, başarı kazandıkça da kendinin ne üstün olduğunu düşünür ve diğer insanları çok hafife alır. Kendisi kraldır, ülkesindeki sanatçıların, bilim adamlarının, öğretmenlerin, yazarların, hâkimlerin, işçilerin bir değeri yoktur, çünkü en yüksek konuma kendi gelmiştir diye düşünür ve özellikle **kendi milletini hafife alır**. Yalanlar söyler ve halkının bu yalanlara rağmen onu yücelttiğini görmek narsistliğini iyice artırır ve o da diğer insanları küçümser. Kuran’da bu kişilik bozukluğu Firavun örneği üzerinden anlatılır.

Zuhruf suresi:

51 – Firavun kavmine seslenerek dedi ki: “Ey kavmim! Mısır hükümdarlığı ve altımdan akıp giden şu ırmaklar benim değil mi? Görmüyor musunuz?

52 – Yoksa ben, nerede ise meramını anlatamayan şu zavallıdan daha hayırlı değil miyim?

53 – Eğer O’nun dediği doğru ise üzerine altın bilezikler atılmalı veya kendisiyle beraber onu tasdik eden melekler gelmeli değil miydi?”

54 – (Böylece) Firavun kavmini küçümsedi. Onlar da O’na itaat ettiler. Çünkü onlar fâsık bir kavimdi.

Ayetin Arapçasında geçen “festehaffe” kelimesi hafife almak anlamındadır. Yukarıdaki ayetlerde Firavun’un her söylediği yalana körü körüne inanan halkı, Firavun tarafından hafife alınıyor. Narsist kişiler gücünü diğer kişilerden aldıkları halde insanları çok hafife alırlar. Kuran ne de güzel bu patolojik kişilik bozukluklarını insanlara ders veriyor, değil mi?

BORDERLİNE KİŞİLİK BOZUKLUĞU

Fussilet 49-50: “İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir şer dokundu mu, artık o, karamsarlığa düşen bir umutsuzdur. Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet tattırsak, mutlaka: “Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O’nun katında benim için daha güzel olanı vardır.” der…”

Borderline (Sınırda) kişilik bozukluğu duyguları hep uçlarda yaşama halidir. Yani kişinin başına iyi bir şey gelince veya birisinden bir övgü alınca bir anda Dünya’nın en mutlu insanıymış gibi, hiç ölmeyecekmiş gibi hisseder, Dünya’nın en değerli insanıymış gibi ve herkes onun etrafında dönüyormuş gibi hisseder, fakat başına olumsuz bir şey geldiğinde bir anda yıkıcı bir karamsarlık içine düşer, depresyona girer ve intihara meyli artar. Bu duyguları aynı gün içinde dahi yaşayabilir. Onun için hayat ya beyaz ya siyahtır, grisi yoktur. Böyle bir kişi kendini mutlu edecek şeyleri helal haram dinlemeden toplamak ister. İleride pişman olacağı kararları bir anlık mutluluk için çekinmeden alır. Dengeli ve sağlam bir psikolojik yapısı yoktur. Aşırı mutlu olduğunda veya aşırı mutsuz olduğunda da yanlış kararlar almaya eğilimlidir, sağlıklı düşünüp doğruyu yanlıştan ayıramaz.

İnsan bu tür kişilik bozukluklarını kendi oluşturur. Hayatı boyunca yanlış kararlar almışsa, yanlış işler yapmışsa, onurlu bir sabrı onursuz bir mutluluğa tercih etmişse ve her zaman en iyisini kendine istemiş ve bulduğunda da NİMETLERİN GERÇEK SAHİBİ hiç aklına gelmemişse, kendini hiçbirşeye muhtaç olmayan bir kral gibi veya kimsenin onu takmadığı bir sünepe gibi hissettiren bu kişilik bozukluğu onda kalıcı hale gelir.

Verdiğim Fussilet 49-50 ayetleri de tam da bu tür kişilik bozukluklarını eleştirmektedir.

Fussilet 49-50: “İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir şer dokundu mu, artık o, ye’se düşen bir umutsuzdur. Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet tattırsak, mutlaka: “Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O’nun katında benim için daha güzel olanı vardır.” der…”

PARANOİD KİŞİLİK BOZUKLUĞU

Paranoid kişiler kuşkucu, alıngan, kuruntulu kişilerdir. Sürekli başkalarının tutum ve davranışlarının veya sözlerinin kendilerine verilecek olan bir zararın ön ayağı olduğunu düşünürler. Bu sebeple aşırı dikkatli, tetikte ve savunucudurlar. Her sözü, bakışı, davranışı olumsuz yorumlamaya eğilimlidirler. Kuran’da da münafıkların bu kişilik bozukluğunda olduğuna dikkat çekilmiş ve her gürültüyü kendilerine karşı birşeyler oluyormuş gibi algılayan paranoid kişilik bozukluğu yerilmiştir.

Münafikun suresi 4: *‘’Onları gördüğünde cüsseleri hoşuna gider. Konuştuklarında sözlerini dinlersin. Onlar adeta sıralanmış kütükler gibidirler. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar__. Onlar düşmandır, onlardan sakın….”*

Mümin 34: *Andolsun__, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki; Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır."*

Burada bir uyarıyı yapmam gerekiyor, yazıda, «*Kuran münafıkların kuşkucu kişiliğinden bahsediyor*» derken her paranoyak kişi münafıktır anlamı çıkmaz. Her münafık paranoid olduğu halde her paranoid kişi münafık değildir.